

हृत्:

हृदिः, पुं, काठयन्त्रविशेषः । हाइड इति भाषा ।
 यथा,—
 “निगडो लोहबन्धेऽस्त्री हृदिः काष्ठस्य यन्त्रे ॥”
 इति क्षत्रियवर्गं शब्दमाला ॥
 हृदिक, पुं, नौचजातिविशेषः । हाडि इति
 भाषा । तत्पर्यायः ।
 “हृदिकस्तु मलाकर्पी हृदकश्चापुञ्जिका ॥”
 इति शब्दमाला ॥
 हृड, स्त्री, अस्त्रि । हाड इति भाषा । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥
 हृडकः, पुं, नौचजातिविशेषः । इति शब्दमाला ॥
 हाडि इति भाषा ॥
 हृडजं, स्त्री, मञ्जा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 हृडिः, पुं, हृडिपजातिः । हाडि इति
 हृडिकः भाषा । स तु चाण्डालौगर्भं लेटस्य
 पौरमेव जातः । यथा,—
 “सद्यथागडालकान्यायां लेटवीर्येण शौनक ! ।
 बभूवतुस्त्री दौ पुत्री हृडिकशौण्डिकी तथा ॥”
 हृडिकशौण्डिकाविवृत्य दुष्टौ हृडिडमौ
 तथैत्यपि ।
 पाठः । इति ब्रह्मवेवर्तं ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥
 हृडिपः, पुं, मन्त्रेग्रहिः । इति सुधबोधव्याकर-
 णम् ॥ हाडि इति भाषा ॥
 हृडा, अ, नाय्योक्तौ नौचसम्बोधनम् । इत्यमर
 टीकायां भरतः ॥ स्त्री, सृत्पानभेदः । हाडा
 इति भाषा । इति श्यामान्शब्ददर्शनात् ॥
 हृडिका, स्त्री, (हृडा + स्त्री कन् । टाप् अत
 इत्यम् ।) सृत्पानविशेषः । हाडो इति
 भाषा । इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात् ॥
 हृडिकासुतः, पुं, (हृडिकायाः सुत इव ।) सुद्र-
 ङ्गिका । तत्पर्यायः । कृष्णः २ । इति
 तिकाण्डशेषः ॥ [किञ्चित् ॥
 हृडो, स्त्री, हृडिका । हाडो इति भाषा । इति
 हृण्डे, अ, नाय्योक्तौ नौचव्याधनम् । इत्यमरः ।
 १ । ७ । १५ ॥
 हृत्, वि, (हन + क्तः ।) आशारहितः । तत्प-
 र्यायः । मनोहतः २ प्रतिहतः ३ प्रतिबद्धः ४ ।
 इत्यमरः । १ । १ । ४१ ॥ नष्टः तत्पर्यायः ।
 प्रमादितः २ निवर्हितः ३ निकारितः ४ निश-
 रितः ५ प्रवासितः ६ परानितः ७ निषृद्धितः ८
 निहंसितः ९ निर्व्यामितः १० संश्रुतः ११
 निर्यजितः १२ अपासितः १३ निस्तर्हितः १४
 निहतः १५ क्षणितः १६ परिवर्जितः १७
 निर्व्यापितः १८ विगमनः १९ मारितः २०
 प्रतिघातितः २१ उदासितः २२ प्रमथितः २३
 कथितः २४ उज्ज्वलितः २५ आनभितः २६
 पिञ्जितः २७ विप्ररितः २८ घातितः २९ उन्म-
 खितः ३० वधितः ३१ । इत्यमरदर्शनात् ॥
 पूरितारुः । तत्पर्यायः । पिण्डितम् २ गुण-
 तम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हनने, स्त्री ॥
 पारिभाषिकहता यथा,—
 “अथैषणो हता विप्रो हर्त आइभुसुरम् ।

हृत्या

पब्रह्मस्यं हतं चैत्रमनाचारं हतं कुलम् ॥
 सदभ्यश्च हतो धर्मः क्राधेनैव हतं तपः ।
 षट्दश हतं ज्ञानं प्रमादेन हतं युतम् ॥
 गुर्वभक्त्या हता नारी ब्रह्मचारी तथा हतः ।
 अदीप्तैः ग्नी हतो होमो हता त्वजिरमृजिका ॥
 उपजोष्या हता कन्या स्वार्थं पाकक्रिया हता ।
 गूढभिर्लोहं तो योगः कृपणस्य हनं धनम् ॥
 अनभ्यामहता विद्या हतो राजा विरोधकृत् ।
 जीवनाथं हतं तीर्थं जीवनाथं हतं व्रतम् ॥
 असत्या च हता बाणौ तथा पैशुन्यवादिनौ ।
 सन्दिग्धोपहतो मन्त्रो व्यस्तचित्तो हतो जपः ॥
 हतमश्रोत्रिये दानं हतो लोकस्य नास्तिकः ।
 अग्रहया हतं सर्वं यत् कृतं पारलौकिकम् ॥
 इह लोको हतो नृणां दरिद्राणां परन्तप ।
 मनुष्याणां तथा जन्म माघस्नानं विना हतम् ॥”
 इति पाञ्चोत्तरखण्डे ४ अध्यायः ॥
 हतकः, पुं, (हत इव । कन् ।) नौचलोकः ।
 इति केचित् ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ६ ।
 ३६५ ।
 “देव अजातशत्रो अद्यापि दुर्व्योधनहतकः ॥”)
 हतमूर्खः, पुं, (मूर्खः हत इव ।) अतिमूर्खः ।
 यथा,—
 “क्रूरः खलो हतमूर्खः पापशीलो भवेन्नरः ।
 बुधस्यागमने नित्यं जायते स नराधमः ॥”
 इति जातरत्नकोष्ठीप्रदीपौ ॥
 हताशः, वि, (हता आशा यस्य ।) निर्हयः ।
 आशारहितः । पिशुनः । इति मेदिनी ॥
 बन्धुः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हतिः, स्त्री, (हन + क्तिन् ।) अपकर्षः । यथा ।
 मुख्यार्थं हतिर्होषः । इतिरपकर्षः । इति काव्य-
 प्रकाशे ७ उल्लासः ॥ हत्या च ॥ (यथा,
 महाभारते । १२ । ३६० । ६ ।
 “आशया ह्यभिपन्नानामकृत्वाभ्युप्रमाज्जनम् ।
 राजा वा राजपुत्रो वा भूणहत्यैव युज्यते ॥”
 ताडनम् । यथा, गीतगोविन्दे । १ । १२ ।
 “वह्निं वपुषि विपटे वसनं जलदाभं
 हलहतिभौतिमिलितयमुनाभम् ॥”
 विनाशः । यथा, भागवते । ११ । ३ । १८ ।
 “कर्मस्थारभमाणानां दुःखहत्यै सुखाय च ।
 पश्येत् पाकविपण्यासं मिथुनोचारिणां नृणाम् ॥”
 हनुः, पुं, (हन्ति शरीरमिति । हन + क्तृभ्यां
 क्तृः ।) उणा० ३ । ३८ । इति क्तृः ।
 “अनुदात्तोपदेशेति । ६ । ४ । ३७ । इति
 अनुनासिकलोपः ।) व्याधिः । शलम् । इति
 उषादिकोषः ॥ (हननशीले, वि । यथा, ऋग्-
 वेदे । १ । २५ । २ ।
 “मा नो वधाय हनुवे जिहीडानस्य रीरधः ॥”)
 हत्या, स्त्री, (हन + भावे क्त्वाप् ।) हननम् । वधः ।
 यथा,—
 “ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
 महान्ति पातकान्याहुः संसर्गाद्यपि तैः सह ॥”
 इति प्रायश्चित्तविवेकादिः ॥

हृदा

हृदः, पुं, (हन्ति सुखमिति । हन + “हनि-
 कुपोति ।” उणा० २ । २ । इति कथन् ।)
 विषयः । इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः । उषा-
 दिकोषश्च ॥
 हृद, उ, श्री गवर्थे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्म० अक० अनिट् ।) गवर्थः विहोत्सर्गः ।
 उ, हृदते जनः । श्री, हता । इति दुर्गादासः ॥
 हृदनं, स्त्री, (हृद + क्तुट् ।) विहात्यानः । हागा
 इति भाषा । यथा । विट्कृजिहृदनम् । इति
 गूढातुटोकायां दुर्गादासः ॥ हृदधात्वर्थोऽप्येवम् ॥
 हृदा, स्त्री, मेपादिलम्बानां त्रिशदंशः । तैर-
 शैर्दादशलग्नेषु पञ्चानां पञ्चानां यद्वाणां सङ्गा-
 विशेषेण भागविशेषो भवति । नराणां वर्ष-
 प्रवेशादौ शुभाशुभगणनायामस्य प्रयोजनम् ।
 तद्भागविशेषो यथा ।
 मेघलग्ने प्रथमं बृहस्पतेः ६ भागाः । ततः
 शुक्रस्य ६ अंशाः । ततो बुधस्य ८ भागाः ।
 ततो मङ्गलस्य ५ भागाः । ततः शनैरपि ५
 अंशाः । समुदायेन त्रिंशदंशाः भवन्ति ॥
 हृदलग्ने प्रथमं शुक्रस्य ८ भागाः । ततो
 बुधस्य ६ अंशाः । गुरोः ८ भागाः । शनेः ५
 अंशाः । मङ्गलस्य ३ अंशाः ॥
 मिथुनलग्ने प्रथमं ६ भागाः बुधस्य । ततः
 शुक्रस्य ६ भागाः । बृहस्पतेः ५ अंशाः । मङ्ग-
 लस्य ७ अंशाः । शनेः ६ अंशाः ॥
 कर्कटलग्ने प्रथमं मङ्गलस्य ७ अंशाः । ततः
 शुक्रस्य ६ भागाः । बुधस्यापि ६ भागाः । ।
 बृहस्पतेः ७ अंशाः । शनेः ४ अंशाः ॥
 सिंहलग्ने प्रथमं ६ भागाः बृहस्पतेः ।
 शुक्रस्य ५ अंशाः । शनेः ७ भागाः । बुधस्य ६
 भागाः । मङ्गलस्यापि ६ भागाः ॥
 कन्यालग्ने प्रथमं बुधस्य ७ अंशाः । शुक्रस्य
 १० अंशाः । गुरोः ४ अंशाः । मङ्गलस्य ७
 भागाः । २ भागो शनैरस्य ॥
 तुलालग्नौ आदौ ६ अंशाः शनेः । ८ भागाः
 बुधस्य । गुरोः ७ भागाः । शुक्रस्यापि ७
 अंशाः । २ भागो मङ्गलस्य ॥
 वृश्चिकलग्ने आदौ मङ्गलस्य ७ भागाः ।
 शुक्रस्य ४ अंशाः । ८ भागाः बुधस्य । बृह-
 स्पतेः ५ अंशाः । ६ भागाः शनेः ॥
 धनुर्लग्ने प्रथमं बृहस्पतेः १२ अंशाः । ततः
 शुक्रस्य ५ अंशाः । बुधस्य ४ अंशाः । मङ्ग-
 लस्य ५ भागाः । शनेः ४ अंशाः ॥
 मकरलग्ने आदौ बुधस्य ७ अंशाः । गुरो-
 रपि ७ भागाः । ८ अंशाः शुक्रस्य । शनेः ४
 अंशाः । मङ्गलस्यापि ४ अंशाः ॥
 कुम्भलग्ने प्रथमं बुधस्य ७ भागाः । शुक्रस्य ६
 भागाः । बृहस्पतेः ७ अंशाः । मङ्गलस्य ५
 भागाः । शनैरपि ५ भागाः ॥
 मीनलग्ने आदौ १२ अंशाः शुक्रस्य ।
 ४ भागाः बृहस्पतेः । बुधस्य ३ अंशाः । मङ्ग-
 लस्य ८ भागाः । ततः शनेः २ भागौ ॥